

پرتره بزرگان فرهنگ، اداستانی نمایش داده ایم

که در نظر گرفتیم، ضبط بحث و بررسی آثار و اندیشه‌های شخصیت اصلی در قالب یک دیالوگ بود. یعنی استاد دانشگاه را به همراه یکی از بهترین شاگردانش در نظر گرفتیم، شاگرد را جلوی چشم قرار دادیم و آثار و اندیشه را جدا از دیگر مباحث زندگی، در قالب یک دیالوگ ضبط کرده ایم. مصاحبه کننده چهره را وامی دارد که اندیشه‌ها و آثار خود را با زبانی ساده تر بیان کند. به نظر من این مجموعه نسبت به دیگر آثار مشابه سطح بالاتری از جذابیت را داراست تا م صرفاً با یک مستند خشک علمی مواجه نباشیم. طبیعتاً از آرا شیوه‌های اختصاصی هم در این مجموعه مستند استفاده شده است که به جاذبه اثر می‌افزاید. صدوقی در پایان با تاکید بر نکاتی که در ساخت این مستند مورد توجه بوده می‌گوید: ساخت فیلم‌های مستند درباره چهره‌ها، مشاهیر و مفاخر یک کشور باید به نحوی انجام شود که در بر دارنده مهم‌ترین بخش‌های زندگی علمی، پژوهشی، فرهنگی و اجتماعی آن چهره‌ها باشد. زبان این فیلم‌ها نیز باید ساده و همه‌فهم باشد چرا که در کنار بیننده متخصص بخش عمده‌ای از عموم مردم، بیننده چنین فیلم‌هایی هستند پس فیلم باید از زبان تخصصی فاصله گیرد و با بیانی روان، اندیشه‌های رفیع سوژه را به نمایش بگذارد. زبان تخصصی باعث می‌شود که ارتباط مناسبی میان خروجی یک رسانه با مخاطبان عام آن برقرار نشود. طبیعتاً اگر بناست که فیلم مستند جنبه الگودهی داشته باشد، باید به بخش‌هایی از زندگی یک چهره و شخصیت بپردازد که بالاترین جنبه استنادی و پژوهشی را داشته باشد، همچنین این آثار باید مخاطب رادر بالاترین سطح ممکن قانع کند تا ارتباط دقیقی میان بیننده و فیلم برقرار شود.

در این مجموعه مستند تلاش کردیم ریتم فیلم را کمی سریع‌تر از سایر مستندها داشته باشیم چرا که طبیعتاً مخاطبان امروزی، علاقه دوچندانی به سینمای داستانی دارند و کم‌تر می‌توانند پای یک مستند علمی بنشینند و تا انتها نظاره‌گر آن باشند

به واسطه فعالیت آنان در عرصه رسانه به دست آمده بود، این بود که با سوژه‌های مستند آشنا بودند، آثار و فعالیت‌هایشان را می‌شناختند و از دور یا نزدیک با آنها معاشرت داشتند.

این تهیه کننده با بیان اینکه هدف اصلی از ساخت این مستند، آشنا کردن جوانان و نوجوانان با مفاخر فرهنگی و هنری کشور بوده است می‌گوید: دقت داشته باشید سوژه‌های انتخابی مادر این مجموعه همگی از افراد صاحب نام کشور در حوزه‌های خود هستند و مقالات و کتاب‌های متعددی دارند.

بنابر این هدف اصلی ما این بود که در قالب چنین مستندهای پرتره، افراد مهم و تأثیرگذار کشورمان را به نسل جوان معرفی کنیم و بگوییم این افراد الگوهای نابی برای جامعه‌ای هستند که بعضاً الگوهای فرهنگی و دینی‌اش تغییر پیدا کرده است. اتفاقی که نسل جوان را با نوعی آشننگی و سردرد گمی در فضای هنری روبه‌رو کرده است.

این تهیه کننده درباره تفاوت مجموعه مستند «آینه عمر» با دیگر آثار مشابه، بیان می‌کند: در این مجموعه مستند تلاش کردیم ریتم فیلم را کمی سریع‌تر از سایر مستندها داشته باشیم چرا که طبیعتاً مخاطبان امروزی، علاقه دوچندانی به سینمای داستانی دارند و کم‌تر می‌توانند پای یک مستند علمی بنشینند و تا انتها نظاره‌گر آن باشند. همچنین تلاش کردیم که موسیقی در کل فیلم‌ها جریان داشته باشد که موجب تلطیف خاطر بیننده می‌شود. نکته مهم‌تر اینکه مصاحبه کنندگانی که به عنوان کارشناس در مستند حضور دارند، همه اساتید تراز اول دانشگاه یا بهترین شاگردان آن چهره‌ها هستند. وی اضافه می‌کند: یکی دیگر از تکنیک‌هایی

«آینه عمر» مجموعه مستند ۲۶ قسمتی در پاسداشت مفاخر فرهنگی ایران است که به کارگردانی حسن عزیزاده فرد و نویسندگی سیامک صدیقی به همت گروه فرهنگ و اندیشه شبکه چهار سیماست.

در فصل اول این مجموعه تلویزیونی، زندگی و سلوک علمی و فرهنگی مفاخری چون باقر ساروخانی پدر جامعه‌شناسی ارتباطات ایران، مهدی گلشنی استاد نامدار فیزیک و فلسفه، علی شیرازی استاد برجسته هنر خوشنویسی، سید محمود طباطبایی فر چهره ماندگار پزشکی، علی اکبر رشاد فقیه و استاد حکمت اسلامی، غلامرضا فیاضی استاد فلسفه و حکمت اسلامی، احمد خاتمی استاد برجسته زبان و ادب فارسی، محمد علی آذرشب استاد ممتاز زبان و ادبیات عرب دانشگاه تهران، حسن انوری چهره ماندگار زبان و ادبیات فارسی و نصرت‌الله تابش نظریه پرداز سینمای اسلامی به تصویر کشیده شده است.

صدرا صدوقی تهیه کننده این مجموعه مستند با اشاره به اهمیت پژوهش در آینه عمر می‌گوید: پژوهش یکی از موضوعات مهم و اساسی در تولید مجموعه مستند «آینه عمر» برای ما بود و زمان زیادی برای این موضوع صرف کردیم. معتقدم حلقه گمشده بخش زیادی از مستندهای تولیدی ما «پژوهش» است، چرا که پژوهشگران حوزه سینمای مستند، کم‌اند. البته ما هم به نوعی درگیر با این چالش بودیم اما علیرغم همه دشواری‌ها، خوشبختانه توانستیم با دو پژوهشگر جوان که از قضا از روزنامه‌نگاران حوزه اندیشه و تاریخ هستند، همکاری داشته باشیم.

وی تاکید می‌کند: نقطه مثبت این دو نفر که